

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206038
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6812206038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a sudcov JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Revúcej, č.k. 4C/121/2012-51 zo dňa 6. novembra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Revúca napadnutým rozsudkom č.k. 4C/121/2012-51 zo dňa 6. novembra 2014 zamietol žalobu na náhradu škody vo výške 125.-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 689,66 Eur. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že exekučný súd v exekučnom konaní vedenom na návrh žalobcu ako oprávneného nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, v čom žalobca videl nesprávny úradný postup exekučného súdu, v dôsledku ktorého žalobcovi vznikla škoda a nemajetková ujma. Okresný súd ďalej dôvodil tým, že z vykonaného dokazovania exekučným spisom sp. zn. 6Er/978/2009 zistil, že exekučné konanie začalo dňa 9.11.2009. Exekútor doručil exekučnému súdu 14.12.2009 žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. O tieto žiadosti bolo rozhodnuté uznesením č.k. 6Er/978/2009-17 zo dňa 30. septembra 2010 tak, že táto žiadosť bola zamietnutá. Súd zistil, že zmluva o úvere, teda aj rozhodcovská doložka boli predložené exekučnému súdu až na jeho výzvu. Ďalej dôvodil tým, že v predmetnej veci, kde bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, keď po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva. Takýto postup nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie, čo si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, nebola takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Nebol teda zistený nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov v

predmetnom exekučnom konaní ako je jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Preto bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na opätovné konanie. V odvolaní uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pričom poukázal na skutočnosť, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, aj keď riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Podľa názoru žalobcu súd vychádzal z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti a tým nesprávne aplikoval ustanovenie §101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti pritom žalobca zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, ale na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca ďalej uviedol, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých vychádzal súd pri svojom rozhodovaní a ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a preto podľa jeho názoru došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Namietal aj skutočnosť, že žalobcovi bola odňatá možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci, nebol oboznámený s obsahom dôkazov, prednesov, sám nemal možnosť sa k daným veciam vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Podľa žalobcu súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej konštatoval, že súd úplne ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titul udržovania a správy informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov, na publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdavky (urgovanie a kontrolu stavu konania na exekučnom súde). V tejto časti považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je prejavom svojvôle súdu, preto je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Z odôvodnenia rozsudku nie je vôbec zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, pričom sa to rovnako týka aj chýbajúcich dôkazov pri nemajetkovej ujme. Žalobca hodlal prostredníctvom vykonaného pojednávania v konaní pred súdom predložiť dôkazy o výške majetkovej škody prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však neprípustne skrátil dokazovanie len na dôkazy vykonané ex offo, žalobcu nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcovho názoru boli v konaní preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. V konaní bolo preto potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, a to prinajmenšom navrhovaným medzitýmym rozsudkom. Ďalej uviedol, že napriek tomu, že súd sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, nenašiel pre túto nečinnosť a nesprávny postup žiadne objektívne ospravedlňujúce dôvody. Súd porušenie práva nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Žalobca namietal, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavný súd Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p. čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici potom, ako súd dospel k záveru že odvolaniu nebolo možné vyhovieť. Podľa §3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
  - d) nesprávnym úradným postupom.
- (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Odvolačný súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, aby sa od logických a presvedčivých argumentov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku odklonil, a preto naň v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že predmetom sporu bolo právo navrhovateľa na zapletanie náhrady majetkovej škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 689,66 Eur, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu ako súdu exekučného pri výkone verejnej moci. Žalobca už v žalobe žiadal, aby nadriadený súd v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol pred prvým prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného Okresného súdu Revúca sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania. Svoju žiadosť oprel o tvrdenie, že okresný súd zapríčinil svojim nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane žalobcu, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Ak bol sám tento súd škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodol predmetný spor. Z dôvodu námietky zaujatosti vznesenej žalobcom, z ktorej vyplynulo, že pridelením tejto veci ktorémukoľvek zo sudcov konajúceho súdu by právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom bolo prerušené, keďže neexistuje podľa rozvrhu práce na súde žiaden sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý, predložil okresný súd nadriadenému súdu na rozhodnutie námietku zaujatosti vznesenú žalobcom. Nadriadený súd o nej rozhodol tak, že v prejednávanej veci vylúčil z rozhodovania len toho sudcu, ktorý konal v navrhovateľom namietanej exekučnej veci. Ostatných sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania v tejto veci nevylúčil a nevylúčil tak ani konajúceho sudcu. Aj keď je podkladom práva žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, nezakladá to automaticky pomer sudcu k veci. Preto neexistuje žiaden relevantný dôvod k tomu, aby bol zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený. Zákonného sudcu, ktorý prejednáva a rozhoduje vec na vecne a miestne príslušnom súde, nemožno vylúčiť z prejednávania a rozhodnutia veci len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci, mala byť žalobcovi spôsobená škoda (rozhodnutie NS SR č. k. 3Cdo 102/2013). Je potrebné zdôrazniť, že tak ako je neústavné, aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca, takisto je neústavné, aby bol z prejednávania a rozhodnutia veci vylúčený taký sudca, ktorý vo veci nie je zaujatý. Na tom nič nemení ani fakt, že žalobca z dôvodu nesúhlasu s tým, že konajúci sudca nie je vo veci vylúčený, podal ústavnú sťažnosť z dôvodu prerušenia jeho základného práva zaručeného mu článkom 46 ods. 1 Ústavy ako aj článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivý súdny proces. Odvolaciemu súdu je aj z iných rozhodnutí Ústavného súdu SR napr. 1 ÚS 89/2013 zo dňa 6.2.2013, 1 ÚS 92/2013 zo dňa 13.2.2013, ktorými už rozhodoval o obdobnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniam nadriadeného súdu zrejme, že tento návrh bol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie odmietnutý. A keďže iné dôvody, pre ktoré by mal byť zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený okresným súdom a ani odvolacím súdom zistené neboli, je námietka žalobcu o tom, že vo veci rozhodoval nezákonný a nezaujatý sudca nedôvodná. Odvolací súd preto žalobcovu námietku, podľa ktorej v konaní rozhodoval vylúčený sudca, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu náhradu škody a nemajetkovej ujmy z toho dôvodu, že exekučný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď v exekučnom konaní, ktoré začalo na návrh žalobcu nerozhodoval v lehote podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. (Exekučný poriadok), t.j. v lehote 15 dní o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Výšku škody žalobca vyčíslil ako náklady so správou a vymáhaním pohľadávky

v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Dôvodnil, že mohol pri včas vydanom rozhodnutí exekučného súdu uskutočniť rad iných krokov, ktoré by zvýšili jeho úspech pri vymáhaní pohľadávky a jeho príslušenstva. Náhrada nemajetkovej ujmy ma podľa žalobcu základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej sankcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd ďalej zistil, že prvostupňový súd si v rámci prípravy rozhodnutia zadovážil predmetný exekučný spis. Z exekučného spisu 6Er/978/2009 vyplýva, že exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučnému súdu dňa 14.12.2009. Prvostupňový súd žiadosť súdneho exekútora zamietol dňa 30.9.2010.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci nenariadil pojednávanie. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 14.11.2014. V súdnom spise sa nenachádza ani žalobcov návrh na prerušenie konania a ani na zrušenie pojednávania.

Podstatná časť odvolacích námietok založených na tom, že v konaní došlo k vadám konania tým, že postupom súdu sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v neprítomnosti žalobcu napriek jeho žiadosti o zrušenie pojednávania a jeho návrhu na prerušenie konania neobstojí, pretože ide o tvrdenia nepravdivé. Súd nenariadil vo veci pojednávanie, pričom takýto postup bol v súlade s § 115a ods. 2 v spojení s § 200e ods. 1 O.s.p., podľa ktorých v drobných sporoch, to znamená v sporoch, ktorých predmetom konania je čiastka nie vyššia ako 1 000,- Eur, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať. Proti týmto záverom súdu žalobca ani nič nenamietal.

Žalobca vo svojej žalobe označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom z ním označených dôkazov okresný súd vychádzal, keď si zadovážil exekučný spis 6Er/978/2009. V súlade s obsahom tohto spisu zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného, proti povinnému Eme Zubákovej pre vymoženie 254,68 Eur a prísl. doručená 14.12.2009. Exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia dňa 30.9.2010. Exekučný súd zastavil exekúciu uznesením 6Er/978/2009-48 zo dňa 18.1.2011.

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR otázka, či bolo alebo nebolo porušené v konkrétnom súdnom konaní právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Podstatné sú 3 kritéria, a to zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu. Žalobca namietal, že nebola dodržaná 15-dňová lehota na vydanie poverenia pre exekútora, 15 dní od doručenia žiadosti exekútora exekučnému úradu. Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, ktoré začalo doručením návrhu exekútorovi 9.11.2009 po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu v prípade, že nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúcie. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Z predmetného ustanovenia je nepochybné, že 15-dňová lehota platí len pre prípady, kedy je návrh na začatie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia, ako aj exekučný titul v súlade so zákonom. Ak však exekučný súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom nemá stanovenú lehodu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie (pozri aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 243/2013, IV. ÚS 605/2012). V predmetnom prípade exekučný súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia doručenej mu 14.12.2009, zamietnutím žiadosti súdneho exekútora zo dňa 30.9.2010. Takýto postup bol odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Inak povedané, bolo úlohou exekučného súdu skúmať, či mu bol alebo nebol predložený exekučný titul. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou dospel súd k jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Takýto odvolací dôvod ani nekorešponduje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo založené na tom, že jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu nebol v konaní z dôkazov navrhnutých žalobcom preukázaný. Podstatné v danom prípade bolo, že vo veci nebol predložený exekučný titul. Preto nebolo možné rozhodnúť o vydaní poverenia v lehote 15 dní. Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol vykonať exekúciu, pričom nepredložil súčasne s rozhodcovským rozsudkom aj doklady, z ktorých

by bolo možné zistiť, že ide o rozhodcovský rozsudok vydaný na základe dohody účastníkov sporu o tom, že ich spory budú rozhodované v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok v zmysle § 35 zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. má pre účastníkov účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa predmetného zákona to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom v konaní podľa zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu - rozhodcovskej zmluvy. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy, dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy alebo doložky k inej zmluve. Nedodržanie procesnej lehoty možno kvalifikovať ako nesprávny úradný postup v takom prípade, ak nedodržanie procesnej lehoty zároveň spôsobilo prieťahy v konaní. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobcu v odvolaní, že bola splnená podmienka nesprávneho úradného postupu nezodpovedá skutočnostiam obsiahnutým v príslušnom exekučnom spise a zisteniam, ku ktorým došiel okresný súd z tohto dôkazu.

Žalobcova námietka, že prvostupňový súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu nebola dôvodná. Žalobca bol povinný v zmysle § 79 ods. 2 O.s.p. k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny. Žalobca žiadne dôkazy na výšku škody k žalobe nepripojil.

Odvolacie námietky, ktoré smerujú proti záverom súdu, že škoda nevznikla, resp. že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil sám dlžník, že nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom dôkazov a nemal možnosť navrhnuť dôkazy na svoje tvrdenie ako aj že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na základe ktorých súd rozhodoval, neobstoja, pretože nekorešpondujú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie tak, ako vyplýva z jeho odôvodnenia bolo založené na dôkazoch, ktoré navrhol vykonať žalobca a to obsahom exekučného spisu. Napadnuté rozhodnutie bolo založené na tom, že v konaní nebolo preukázané, že bola splnená podmienka zodpovednosti za škodu, a to, že exekučný súd nesprávne právne postupoval.

K žalobcovým námietkam týkajúcim sa vykonania dokazovania a porušenie práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces je potrebné uviesť, že žalobca podal žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy výška ktorých nepresahovala 1 000,- Eur. Pre takéto prípady Občiansky súdny poriadok upravuje taký postup súdu, ako je uvedené vyššie a teda rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Bolo preto úlohou žalobcu, aby v takomto spore predložil všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii súčasne so žalobou. Súd postupoval správne, keď vychádzal z dôkazov predložených a navrhnutých žalobcom.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa z jeho správnych dôvodov potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože svoje trovy v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.